KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 257/2007

af 9. marts 2007

om fravigelse af forordning (EF) nr. 800/1999 for så vidt angår bevis for afslutning af toldformaliteterne i forbindelse med import af mælk og mejeriprodukter til tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ([1]), særlig artikel 31, stk. 10, tredje led, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 31, stk. 10, tredje led, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes restitutionen, hvis der er tale om en differentieret restitution, når det godtgøres, at produkterne har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, som der er fastsat restitution for. Der kan gøres undtagelser fra denne bestemmelse efter proceduren i samme forordnings artikel 42, hvis der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

(2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 351/2004 af 26. februar 2004 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ([2]) blev der indført en differentiering af restitutionerne alt efter mejeriprodukternes destination med virkning fra den 27. februar 2004.

(3) I artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ([3]) er det angivet, hvilke dokumenter der kan udgøre et bevis for, at toldformaliteterne i forbindelse med import til et tredjeland er afsluttet, når der er tale om en eksportrestitution, der er differentieret efter destinationen. I henhold til nævnte artikel kan Kommissionen i visse særlige tilfælde, som skal fastlægges, beslutte, at beviset for import som omhandlet i samme artikel kan føres ved hjælp af et særskilt dokument eller på anden måde.

(4) Hvis udbetalingen af restitutioner underlægges kravene i artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999, vil det medføre væsentlige ændringer i de administrative procedurer for både de nationale myndigheder og eksportørerne, hvilket vil få administrative følger og resultere i betydelige finansielle byrder. Det kan i visse lande være forbundet med store administrative vanskeligheder at fremskaffe det bevis, der er omhandlet i artikel 16 i nævnte forordning. Desuden kan de særlige betingelser for eksport af mejeriprodukter gøre det endnu mere vanskeligt og byrdefuldt at fremskaffe et sådant bevis.

(5) For at mindske eksportørernes administrative og finansielle byrder og for at gøre det muligt for myndighederne og eksportørerne at indføre de nye ordninger for de pågældende produkter samt de nødvendige procedurer for korrekt gennemførelse af alle de formaliteter, der skal afsluttes, er der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 423/2006 af 13. marts 2006 om fravigelse af forordning (EF) nr. 800/1999 for så vidt angår bevis for afslutning af toldformaliteterne i forbindelse med import af mælk og mejeriprodukter til tredjelande ([4]) fastsat en overgangsperiode, inden for hvilken det er lettere at føre det bevis for afslutning af toldformaliteterne i forbindelse med import, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999. Denne periode udløb den 31. december 2006.

(6) I mange af destinationslandene er der imidlertid endnu ikke indført hensigtsmæssige procedurer eller tilstrækkelige midler til fremskaffelse af de nødvendige dokumenter. For at undgå, at eksportørerne som følge heraf ikke får udbetalt eksportrestitutioner, bør der fortsat gælde en overgangsordning.

(7) Der henvises til artikel 20 i forordning (EF) nr. 800/1999, hvorefter medlemsstaternes myndigheder, hvis der er tvivl om de eksporterede produkters faktiske destination, i forbindelse med alle restitutioner kan kræve yderligere dokumentation for, at produktet faktisk er markedsført i det importerende tredjeland.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).
([2]) EUT L 60 af 27.2.2004, s. 46.
([3]) EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006 (EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52).
([4]) EUT L 75 af 14.3.2006, s. 3.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved eksport i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1255/1999 af produkter henhørende under KN-kode 0401-0405, for hvilke eksportøren ikke kan forelægge det bevis, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999, anses produktet for at være importeret til et tredjeland efter fremlæggelsen af en kopi af transportdokumentet og af et af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i sidstnævnte forordning.

2. Ved anvendelsen af artikel 20 i forordning (EF) nr. 800/1999 tager medlemsstaterne hensyn til stk. 1 i denne artikel.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes for udførselsangivelser, der antages i perioden 1. januar 2007 til 31. december 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen